

Стан колгоспно-радгоспної системи в Україні

Виконала: студентка 22МН групи
Руденко Аліна

ЗМІСТ

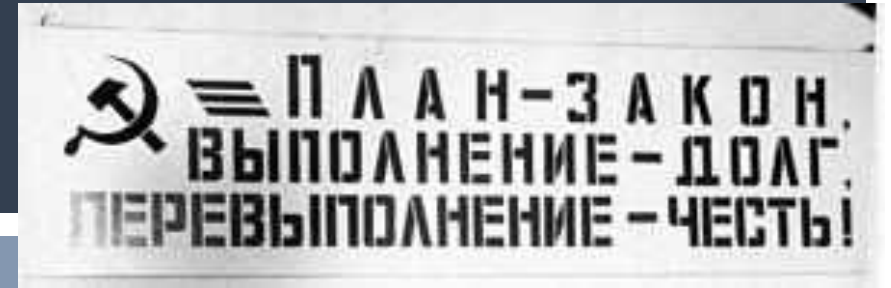
1. Перші роки перебування при владі Л. Брежнєва
2. Кризові явища в економіці СРСР в 70 - 80-х р.
3. Штучні моря і водойми
4. Друга половина 60-х - на початку 80-х р.
5. Висновки

- У перші роки перебування при владі Л. Брежнєва сільське господарство розвивалося відносно успішно. Впроваджувалися різні форми матеріального заохочення колгоспників. У 1966 -1967 р. була введена гарантована оплата праці працівників колгоспів, робітників і службовців радгоспів.

- Збільшувалося застосування мінеральних добрив. Впроваджувалися більш врожайні сорти зернових і технічних культур. Зміцнився кадровий склад спеціалістів колгоспів і радгоспів. Усе це сприяло помітному зростанню сільськогосподарського виробництва, валова продукція якого в 1966 -1970 р. збільшилася на 16,6%.

Кризові явища в економіці СРСР в 70 - 80-х р. особливо відчутно позначалися на сільському господарстві

- Приріст аграрного сектора економіки України в роки дев'ятої п'ятирічки у порівнянні з попередньою п'ятирічкою значно зменшився і дорівнював лише 15,5%. План, орієнтований на 20% приросту виробництва, не був виконаний. У наступні роки тенденція до спаду сільськогосподарського виробництва збереглася. У роки десятої п'ятирічки (друга половина 70-х років) приріст продукції аграрного сектора економіки становив щорічно 1,5%, а в роки одинадцятої п'ятирічки - всього 0,47%.

Штучні моря і водойми в басейнах рік поглинули близько 1 млн. гектарів чудових родючих земель. Про недоцільність побудови Київського, Черкаського та інших водоймищ йшлося в наукових колах, серед літераторів, публіцистів, і особливо, місцевих жителів.

Зростаючими темпами знищувалося основне національне багатство України - її землі. Близько 2% найкращих ґрунтів було змито штучними морями та великими водосховищами, утвореними в басейні Дніпра та інших регіонах України, були підтоплені або засолені. Крім того, ще 6% земель, придатних для сільськогосподарського використання, опинилося в критичному стані внаслідок водної та вітрової ерозії. Щороку під будівництво промислових об'єктів відводилося 135-140 тис. га землі. Землезабезпеченість у республіці на душу населення різко скоротилася. Якщо в 1955 р. вона дорівнювала 0,91 га то у 1988 р. - 0,67 га. У найрозвинутіших областях України - Донецькій, Дніпропетровській, Львівській та ін. таке скорочення було ще більш значним.

У другій половині 60-х - на початку 80-х р. у зв'язку із загостренням продовольчої проблеми КПРС і КПУ ухвалювали численні заходи щодо піднесення продуктивності сільського господарства, але майже всі вони не були підкріплені економічно і являли собою лише декларації. Безгосподарність у використанні землі призвела до того, що з 1965 по 1985 р. посівні площі в Україні зменшилися більше ніж на мільйон гектарів.

Ціни на сільськогосподарську техніку постійно підвищувалися, а на сільгосппродукцію залишалися без змін. Ніякої уваги не приділялося соціальній та духовній сфері на селі. Сотні українських сіл обезлюдніли і припинили своє існування.

Приріст валової продукції сільського господарства знизився з 3,2% у 1966-1970 р. до 0,5% у 1981-1985 роках.

За таких умов тисячі сільських мешканців, особливо молоді подавалися у місто. Протягом 60-х першої половини 80-х р. питома вага сільських жителів у складі всього населення Української РСР знизилася більш як на 16%. За цей час з українського села виїхало 4,6 млн. осіб.

Безгосподарність, характерна для колгоспно-радгоспної системи була неможлива на присадибних ділянках селян. Займаючи 5-6% сільськогосподарських угідь, вони давали третину всього обсягу виробленого м'яса, чверть молока і майже 40% картоплі.

ВИСНОВКИ

Отже, в 70-80-ті р. народне господарство України вступило в смугу глибокої кризи. В її основі було прагнення партійно-державних верхів будь-що зберегти у недоторканому вигляді стару систему управління промисловістю, колгоспно-радгоспний спосіб господарювання. Загалом, розвиток народного господарства УРСР, як і СРСР в цілому здійснювався екстенсивним шляхом.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

Монетаризм як напрям державної політики

Виконала: студентка 22МН групи
Руденко Аліна

ЗМСТ

- Окремі системні характеристики сучасності
- Економічне зростання у США
- Стимулювання економічного відновлення у висхідних країнах
- Окремі важливі висновки стосовно монетарної політики висхідних країн

Окремі системні характеристики сучасності

- **значна невизначеність** стосовно перспектив і темпів економічного зростання як у світі, так і в окремих країнах,
- **слабке відновлення** належної довіри між національними та міжнародними економічними агентами,
- **недостатньо прийнятні** відповіді стосовно заходів макроекономічної політики, що гарантували б стійке зростання.

США, Велика Британія, Японія, ЄС: запровадження політики нульової процентної ставки (zero interest rate policy), надалі – кількісного (монетарного) послаблення (пом'якшення) (quantitative easing).

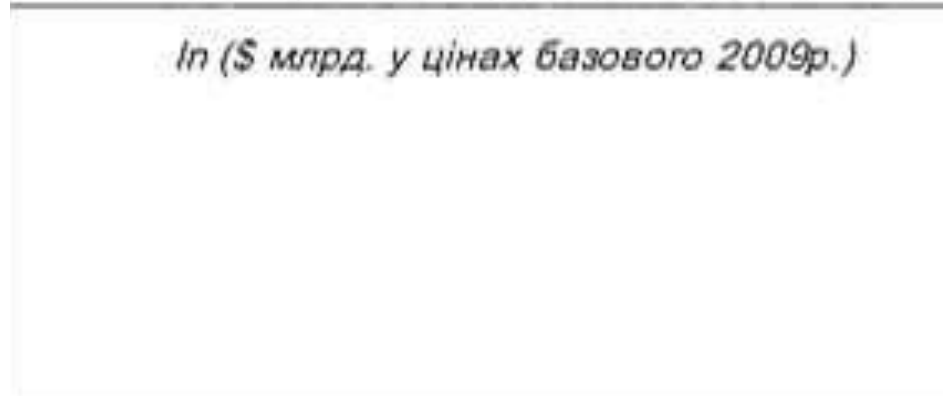
США: завдяки нетрадиційним заходам монетарної та фінансової підтримки реального та фінансового сектору, вдалося не лише стабілізувати ситуацію, а й відновити глобальні лідерські позиції у світовій економіці.

Економічне зростання у США

Темпи зростання світової економіки, %

	2008	2009	2010	2014	2015	2016п
США	-0,3	-2,8	2,5	2,4	2,6	2,8
Єврозона	0,5	-4,6	2,0	0,9	1,5	1,6
Розвинуті країни	0,2	-3,4	3,1	1,8	2,0	2,2

Окремі важливі висновки посткризової економічної динаміки США...

загальнометодологічне значення

і визначитися із напрямками ефективної монетарної політики в інших країнах

- економічне зростання у США супроводжувалось і підтримувалось прискореною монетарною експансією: темпи нарощування пропозиції грошей помітно перевищували темпи реального зростання;
- прискорена монетарна експансія не призводила до зростання інфляції. Радше навпаки – полегшення доступу економічних агентів до фінансових ресурсів сприяло зменшенню ризиків, покращенню умов ведення бізнесу, розширенню виробництва;

Окремі важливі висновки посткризової економічної динаміки США

- зменшення інфляційних очікувань і легкість доступу до ліквідних ресурсів сприяли **готовності економічних агентів до заощаджень**, слугувало складовою подальшого розширення грошової маси банківською системою, а з тим – **інвестування**, насамперед, у житлове будівництво (що є одним з найвагоміших стимуляторів економіки країни, а також припливу ПІІ);
- низька інфляція і покращення балансування бюджету сприяли **переорієнтації фінансових ресурсів до приватного сектору**, що, своєю чергою, слугувало чинником **створення робочих місць, підвищення зайнятості**, а з тим – додатковими складовими зміцнення макроекономічного середовища країни.

Стимулювання економічного відновлення у висхідних країнах

Висхідні країни постають перед **дилемою** – чи **наслідувати заходи** економічної політики найкрупніших країн-партнерів (з «імпортом» макроекономічних ризиків), **чи намагаться знаходити «незалежні» рішення**, в рамках національних макроекономічних тенденцій (і стабілізаційних пріоритетів).

Попри значну різноманітність умов та моделей розвитку висхідних економік та їх економічних політик вже визначилися і **спільні позитивні тенденції** їхнього розвитку:

- до **послаблення монетарних обмежень**, а також розширення практики застосування монетарних стимулюючих заходів, які, однак, дозволяють утримувати помірні рівні інфляції;

Стимулювання економічного відновлення у висхідних країнах

- ... - до **відмови від режиму фіксованого курсу** або курсової прив'язки (що переважно практикувалось ще наприкінці 1990-х років) на користь застосування більш гнучкого режиму курсоутворення;
 - до **збільшення ліквідних резервних активів** центральних банків;
 - до **покращення фіскальної дисципліни** та рівня обслуговування зовнішніх боргів, що дозволяє зменшити навантаження на державні фінанси та валютні резерви;
 - до **підвищення рівня капіталізації банківської системи**, а також вдосконалення регуляторних та наглядових заходів центральних банків.

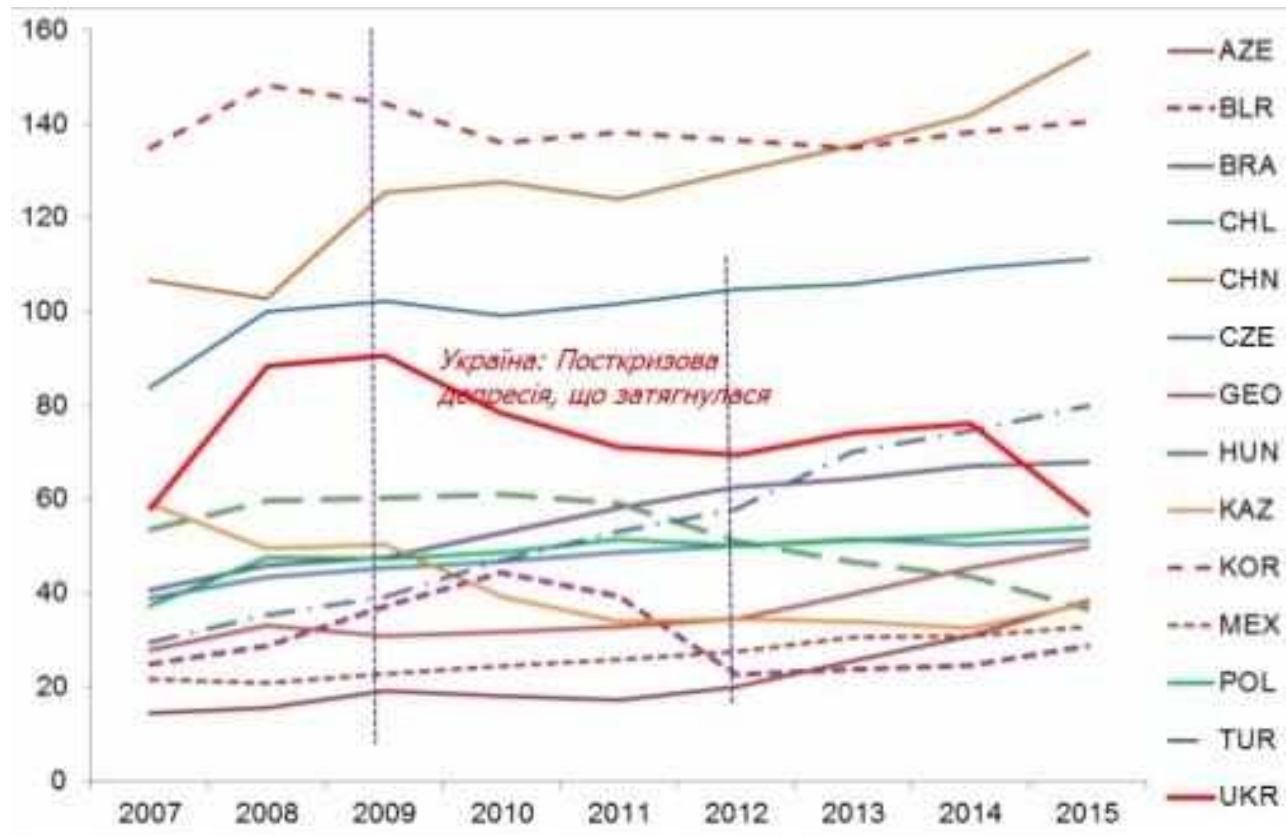
Стимулювання економічного відновлення у висхідних країнах

Визначальною характеристикою макроекономічної політики багатьох висхідних країн було розширення пропозиції грошей. Результатом стало підвищення рівня монетизації економіки і розширення доступу економічних агентів до ресурсів, з тим – позитивної економічної динаміки.

Навпаки, стримуюча монетарна політика, яка проявлялась у слабкому нарощуванні грошової маси, супроводжувалась і низькими темпами зростання або навіть падінням реального сектору.

...країни із активною стимулюючою монетарною політикою мали вищі темпи економічного зростання порівняно з країнами, які запроваджували обмежену монетарну політику.

Внутрішній кредит приватному сектору

Окремі важливі висновки стосовно монетарної політики висхідних країн

- найвагомішою складовою такої політики стало **монетарне розширення або стимулююча монетарна політика**, яку висхідні країни активно впроваджували услід за найбільш розвинутими економіками – США, Великою Британією, Японією...
- **нарощування валютних резервів**, насамперед у тих успішних країнах, які зберегли власну грошову одиницю. Наявність власної грошової одиниці дозволила країнам у якості стабілізаційних заходів застосовувати елементи валютної політики, зокрема **контрольоване зниження курсу** національної валюти для відновлення зовнішньої рівноваги;

ДЯКУЮ ЗА

УВАГУ

НЕЛ

Виконала: студентка 22МН групи
Руденко Аліна

ЗМІСТ

1. Вступ
2. Суть НЕПу
3. Новá економічна політика (НЕП)
4. Українізація
5. Згорання НЕПу
6. Висновки

Цей період увійшов в історію України як найтрагічніший. З перемогою більшовиків в Україні формально утвердилась радянська влада, однак, фактично влада належала партії, яка здійснювала диктатуру

- Антидемократизм і терор стали головними формами й методами суспільно-політичних відносин.

- Політичний та економічний крах змусив Леніна у 1921 р. перейти до "нової економічної політики", що означало часткове повернення до капіталізму, але військова промисловість, транспорт, банки, зовнішня торгівля залишались у руках держави.

Суть НЕПу:

запровадження ринкової системи та допущення елементів держкапіталізму; розвиток усіх форм кооперації; госпрозрахунок; денаціоналізація; матеріальна зацікавленість; заміна продрозверстки (насильне відбирання продовольства) продподатком, плановість народного господарства та ін.

- Нова економічна політика (НЕП) — економічна політика, яка проводилася в Радянських республіках починаючи з 1921 року. Запроваджена весною 1921 року на X з'їзді РКП(б), змінивши політику «воєнного комунізму», що насаджувалася під час окупації більшовицьким режимом територій Російської Імперії. Нова економічна політика мала на меті відновлення народного господарства і подальший перехід до соціалізму за рахунок тимчасової лібералізації ринку, поступок населенню у занятті дрібним бізнесом тощо. Головний зміст НЕП — заміна продрозкладки продовольчим податком у сільському господарстві, використання ринку і різних форм власності, залучення іноземного капіталу у формі концесій, проведення грошової реформи (1922—1924), в результаті якої рубль став конвертованою валютою.
- НЕП дозволила швидко відбудувати зруйноване господарство, значно збільшивши виробництво промислової та сільськогосподарської продукції. У 1927 р. оброблялося уже на 10% землі більше, ніж у 1913 р.
- Водночас закріплюється централізоване правління радянськими республіками.

Українізація

30 грудня 1922 р. утворюється СРСР, який згодом переростає у більшовицьку імперію. У 1923 р. РКП (б) приймає програму коренізації. Більшовики шукають опори серед національних меншин. Формуються віддані кадри будівників соціалізму. В УСРР ця політика отримала назву "українізації".

"Українізація" у 1920-х рр. допомогла зробити значний крок вперед в освіті, культурі, науці. Переводиться на українську мову діловодство. Виходять книжки (50%), газети (90%) українською мовою. 80% загальноосвітніх шкіл стають україномовними. З 24% до 57% зростає рівень писемності за 10 років. Діють 1,5 тис. польських, німецьких, єврейських та інших шкіл. Створюється "Вільна академія пролетарської літератури" (1925 р.), функціонує Українська Академія Наук, відроджується Українська автокефальна православна церква (1921 р.). Повертається значна частина емігрантів (М. Грушевський).

Політика "українізації" посилює позиції прихильників національного комунізму (М. Хвильовий, О. Шумський, М. Скрипник, М. Волобуєв). Москва кваліфікує їх, як ворожі "ухили", починає боротьбу з метою їх "нейтралізації". У 1929 році ОДПУ заарештовує 45 членів вигаданої "Спілки визволення України" і репресує їх у 1930 р.

Згортання НЕПу

3 жовтня 1928 року почалося здійснення першого п'ятирічного плану розвитку народного господарства. При цьому як план на першу п'ятирічку був прийнятий не проєкт, розроблений Держпланом СРСР, а завищений варіант, складений ВСНХ не стільки з врахуванням об'єктивних можливостей, скільки під тиском партійних гасел. У червні 1929 року почалася масова колективізація (що суперечила навіть плану ВСНХ) — вона проводилася з широким вживанням примусових заходів. Восени вона доповнилася примусовими хлібозаготівлями.

В результаті цих заходів об'єднання в колгоспи дійсно набуло масового характеру, що дало привід Сталіну в листопаді того ж 1929 років виступити із заявою про те, що середняк пішов в колгоспи. Стаття Сталіна так і називалася — «Великий перелом». Відразу після цієї статті черговий пленум ЦК схвалив нові, підвищені і прискорені, плани колективізації і індустріалізації.

ВИСНОВКИ

- Безперечним успіхом НЕПу було відновлення зруйнованої економіки, причому, якщо врахувати, що після революції Росія втратила багато висококваліфікованих кадрів (економістів, управлінців, виробників), то успіх нової влади стає ще більшим, стаючи справжньою «перемогою над розрухою». Разом з тим, відсутність тих самих висококваліфікованих кадрів стала причиною прорахунків і помилок.
- Значні темпи зростання економіки, проте, були досягнуті лише за рахунок повернення у стрій довоєнних потужностей, адже Росія лише до 1926—1927 року досягла економічних показників довоєнних років. Потенціал для подальшого зростання економіки виявився украй низьким. Приватний сектор не допускався на «командні висоти в економіці», іноземні інвестиції не віталися, та і самі інвестори особливо не квапилися до Росії через нестабільність, що зберігається, і загрози націоналізації капіталів. Держава ж була не здатна лише зі своїх засобів виробляти довгострокові капіталомісткі інвестиції.
- Також суперечливою була ситуація і в селі, де явно гнобили «куркулів» — найбільш дбайливих і ефективних господарів. У них був відсутній стимул працювати краще. Змусити село збільшувати обсяг виробництва можна було лише переклавши її на колективний спосіб господарювання, що підкоряється централізованому плануванню.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

A person is seen working in a pottery shop, surrounded by various ceramic items. The shop is filled with shelves of pottery, including plates, bowls, and vases. The person is focused on their work, and the atmosphere is one of traditional craftsmanship. The text is overlaid on the image, providing the title and author information.

Національні традиції Марокко, звички і особливості місцевих жителів

Виконали : Корус Є. ,Ільдінеєва В.

Група: 11 ТР

Викладач : Кальченко Сергій Володимирович

Марокко - африканська держава, що має набагато більше спільного з європейською культурою, ніж будь-яка інша.

У Марокко є і традиційний уклад,
дотримуватися якого слід кожному,
хто приїжджає в країну.

Головна особливість жителів Марокко - гостинність.

Під час трапези в середині столу розташовується велике блюдо з кускусу.

В країні вважають за краще їсти руками, так як вони вважаються більш чистими.

Марокканці охоче ведуть бесіди на різні теми.

Єдина тема, яка перебуває під заборноюю - це релігія.

Загальновідома традиція носіння жінками одягу, що прикриває тіло.

A photograph of a man in traditional Moroccan attire, including a blue tunic and a large orange turban, sitting in a desert landscape. He is looking towards the camera. In the background, several camels are visible, some with colorful blankets draped over them, resting on the sand. The scene is set in a vast, open desert with rolling sand dunes under a clear sky.

Жителі Марокко не сприймають
тактильного спілкування.

A group of Moroccan people, including men and women, are sitting on a large, textured rug in a desert setting. They are wearing traditional blue and white clothing, including head coverings. Several individuals are playing large, round, light-colored drums. The scene is dimly lit, suggesting dusk or dawn. The text "Більшість марокканців живе небагато" is overlaid in white on the image.

Більшість марокканців живе
небагато

Найбільшим
традиційною подією
в Марокко по праву
вважається великий
загальної
мусульманської свято
- священний місяць
Рамадан.

A dimly lit outdoor market stall. On the left, a wooden wall features a star-shaped metal ornament. Large, colorful patterned textiles are draped over the stall's structure. In the center, several white racks are filled with neatly folded, colorful items, likely socks or small garments. To the right, a man in a dark jacket sits on a small red stool, looking towards the right. The background shows a building with a closed metal shutter and a decorative balcony. The overall atmosphere is quiet and traditional.

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ!

Рекреаційні ресурси Китаю

Виконали : Корус Є. ,Ільдінєєва В.

Група: 11 ТР

Викладач : Кальченко Сергій Володимирович

Четверта за площею держава, один зі світових лідерів на туристичному ринку - Китай, привертає увагу рекреантів.

Велика Китайська стіна

Стародавні споруди в горах Удашань

Історичний ансамбль палацу Потала

Могила Конфуція

Гори Уішань

Гора Тайшань

Гора Хуаншань

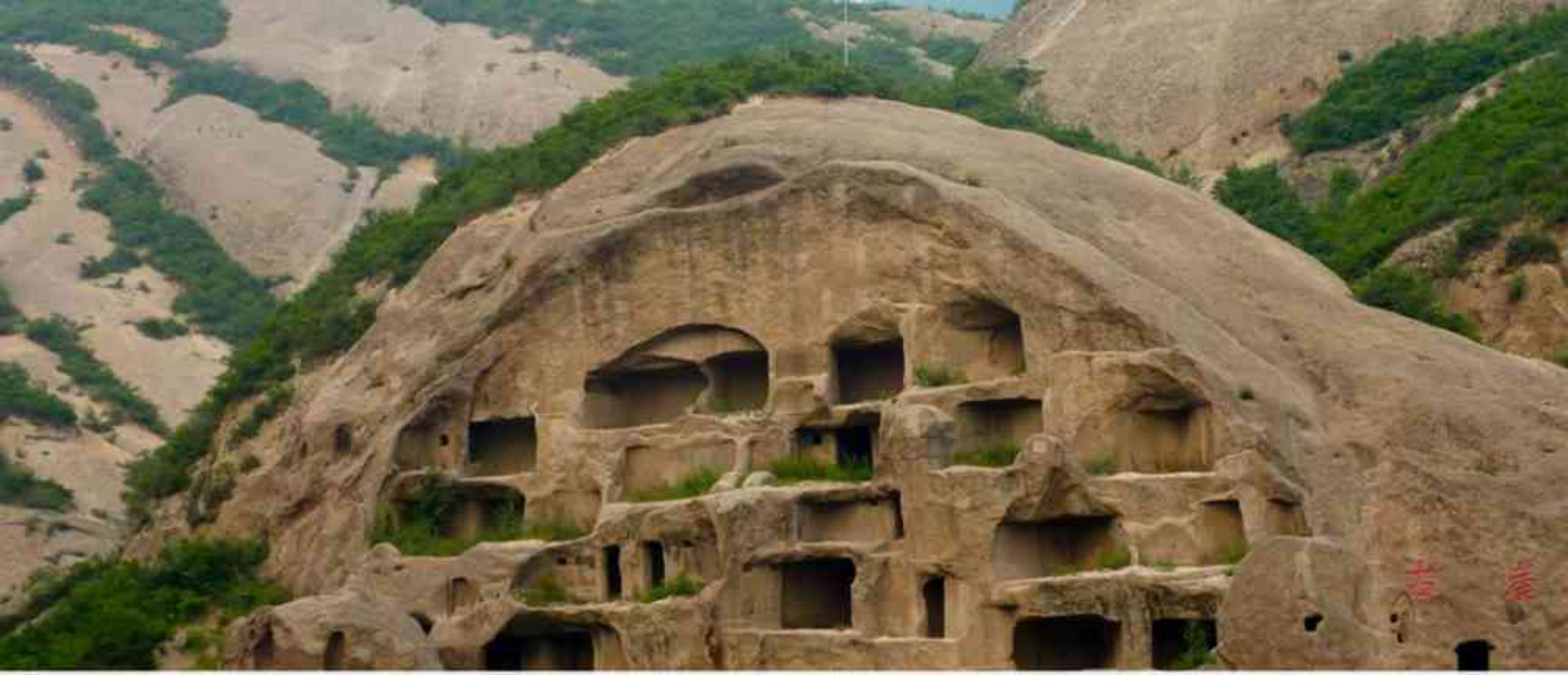
Національний парк гори Саньціншань

Суспільно-історичні ресурси
привертають найбільшу увагу
рекреантів, які приїжджають у Китай.

Розміри території і виняткова різноманітність природних умов виділяють Китай серед всіх країн Азії.

У Південному Китаї є численні печери

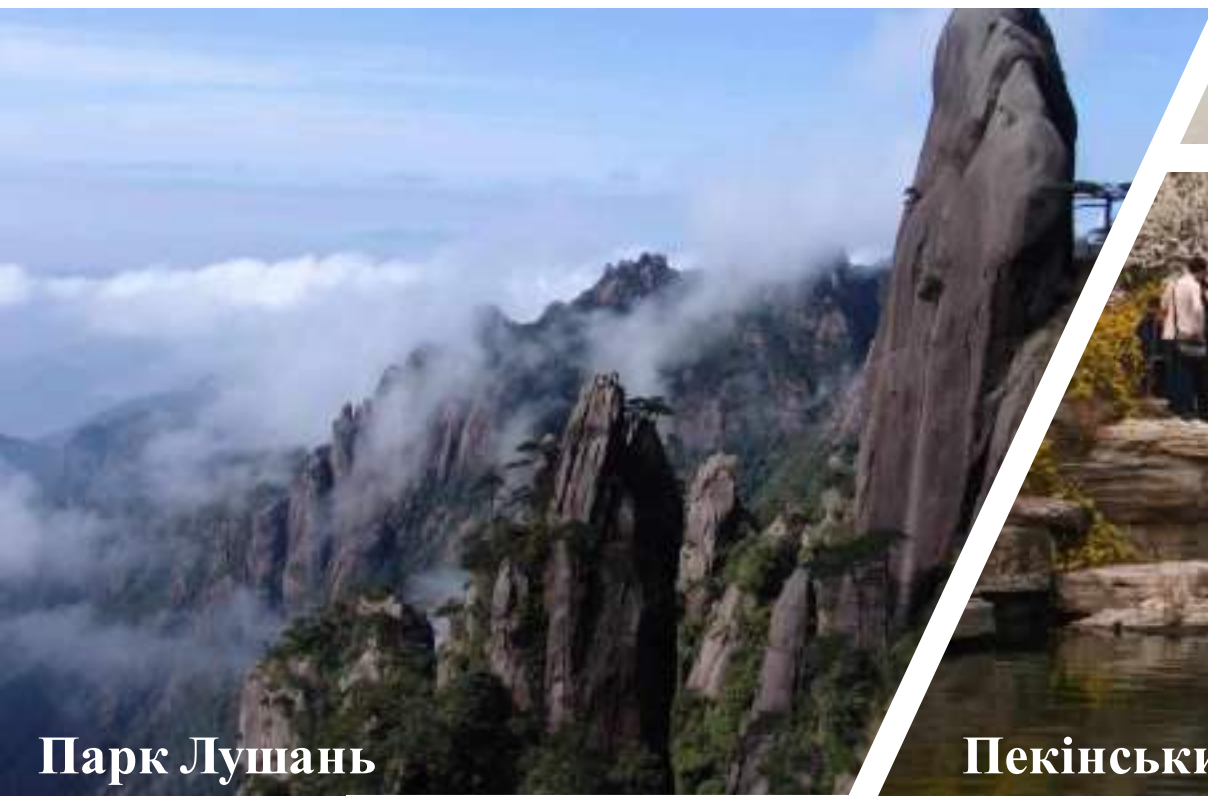
Східний Китай володіє таким цінним рекреаційним ресурсом як морські береги.

Парк Данься

Парк Путошань

Парк Лушань

Пекінський ботанічний сад

Пекінський зоопарк

Зоопарк в Гуанчжоу

Китай - одна з динамічно розвинутих країн світу щодо рекреації через наявність великої кількості рекреаційних ресурсів. Сьогодні ця країна перетворилася на найбільший у світі ринок рекреації з найвищими темпами і хорошими перспективами розвитку.

A traditional Japanese pagoda with a green roof and a wooden bridge are visible in a forest with autumn foliage. The scene is dimly lit, suggesting dusk or dawn. The pagoda is located on a hillside, and the bridge spans across a stream or a path. The trees are in various shades of red, orange, and yellow, indicating the fall season. The overall atmosphere is serene and peaceful.

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ!

Рекреаційні центри Дніпра

Виконали :

Бурдєй Аліна

Бурназа Софія

Берег Дніпра зміцнений широкою набережною, що являє собою довгу магістраль у більш ніж 23 км. Набережна відома не тільки в Україні, оскільки вона вважається найдовшою в Європі

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ !!!

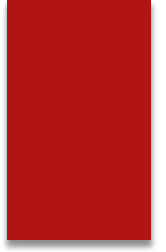
Рекреаційні центри ПАР

ШАТАЛОВА ПОЛІНА

11-TP

Південноафриканська Республіка (ПАР) - одна із найбільш економічно розвинутих, цікавих і привабливих для відвідування країн Африканського континенту. Офіційною столицею ПАР визнане місто Тсване (Преторія). Однак цей статус є досить умовним: у місті розташований лише уряд. Парламент знаходиться у Кейптауні, Верховний Суд - у Блумфонтейні. Через різноманіття етнічних груп, населення Південної Африки називають "народом веселки". В етнічній структурі переважає чорношкіре населення - 77 %, ще 11 % - білошкірі. Загальна кількість населення - 49 млн осіб.

Туристичні регіони ПАР

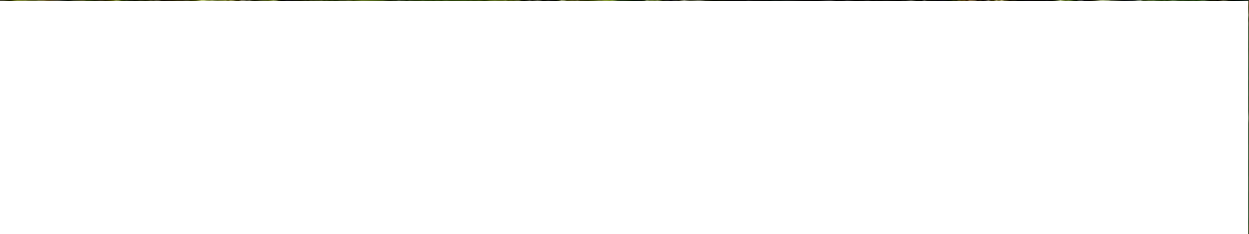
Лімпопо

Західно-Капська провінція

Східна Капська провінція

Квазулу-Наталь

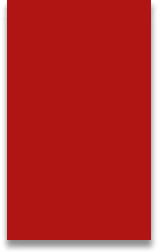
Північно-Західна провінція

Провінція Мпумаланга

Північно-Капська провінція

Фрі-стейт

Національний парк Крюгера

Дорога садів

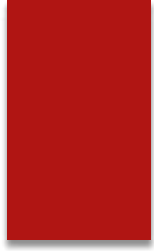
Острів Робена

Стееленбош

Тауншип

Столова гора

Оудсхорн

Драконові гори

Рекреаційні центри Причорноморського регіону

**Виконали :
Бурдей Аліна
Бурназа Софія**

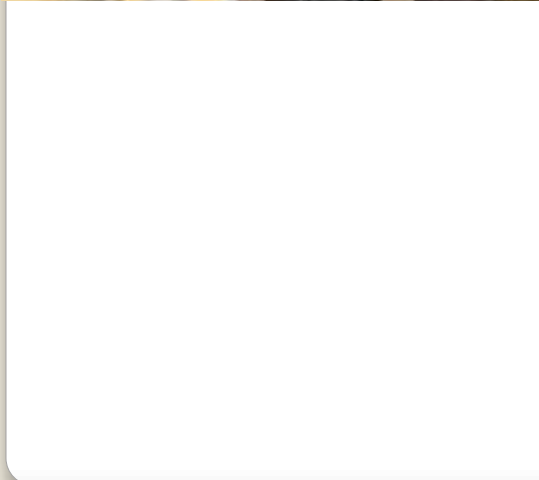
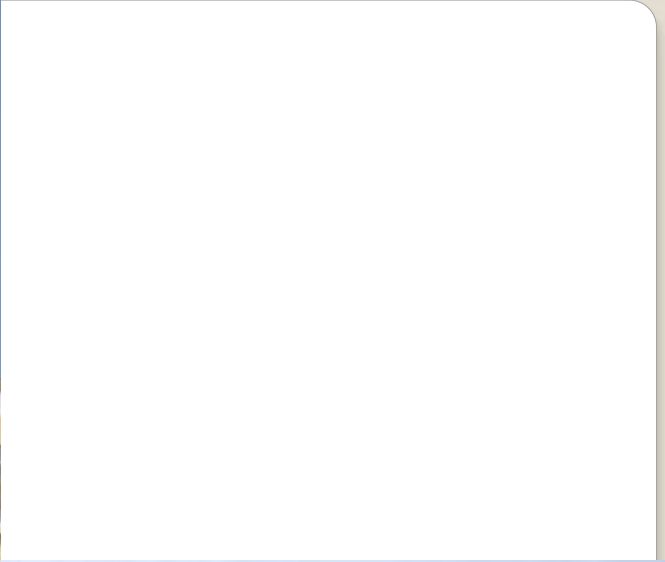

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ !!!

Рекреаційні центри США

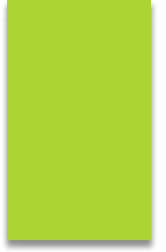
ШАТАЛОВА ПОЛІНА

11-TP

За розвитком міжнародного туризму США значно поступаються Європі, проте щорічно країну відвідують 30 - 40 млн. чоловік. Дуже великий розвиток одержав внутрішній туризм, сильно розвинена "індустрія гостинності", включаючи автосервіс. Туризм у США сформувався у потужну індустрію, яка обслуговує мільйони іноземних та внутрішніх туристів щорічно. Туристи відвідують Сполучені Штати, щоб побачити чудеса природи, міста, місця визначних подій та заклади розваг. Ці ж самі об'єкти приваблюють і корінних американців, але їх також цікавлять території проведення відпустки, рекреаційні райони. Впродовж др.пол.XIX - п.п. XX століть у США швидко розвинулись форми міського туризму. Вже у 1850-ому році туристичними центрами стають Нью-Йорк, Чикаго, Вашингтон, Сан-Франциско.

Єллоустонський національний парк

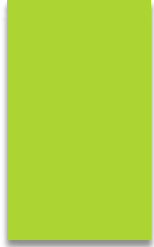
Великий Каньон

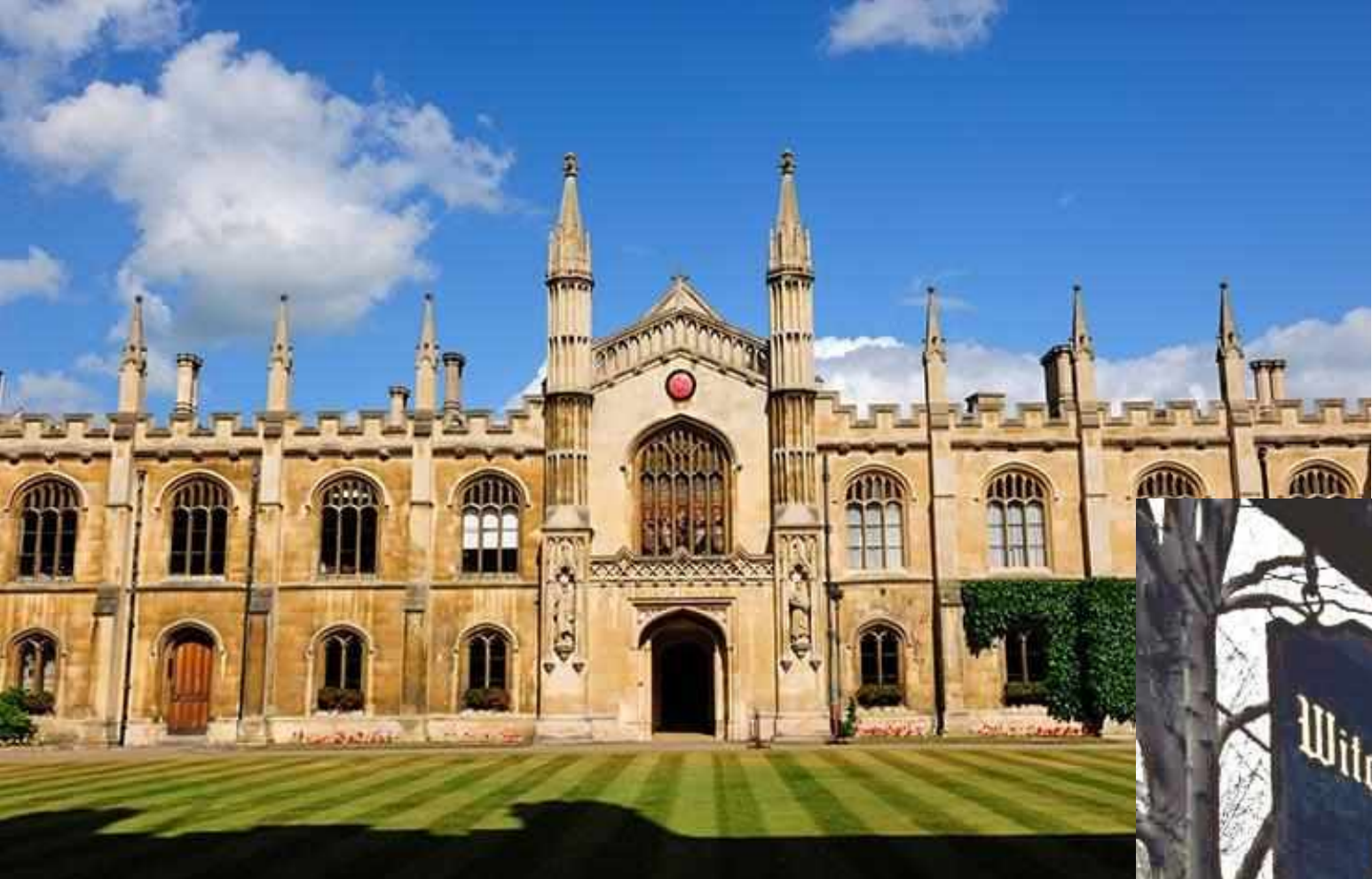
Національний парк «Секвоя»

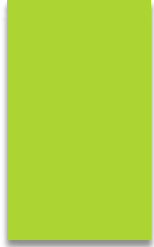

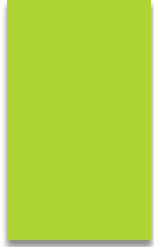
Долина Смерті

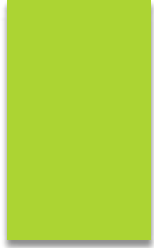

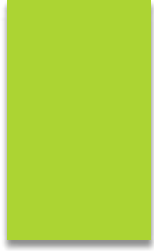

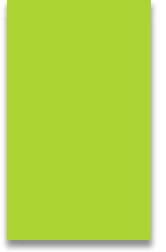

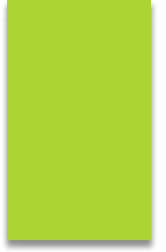

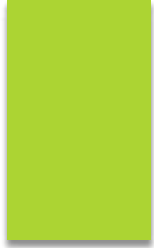

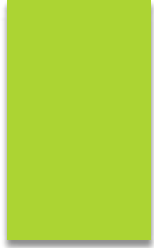

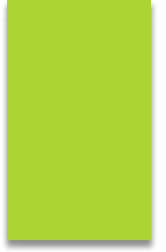

tates-of-america.com

Теорія інформаційного суспільства

Виконала: студентка 22МН групи
Руденко Аліни

ЗМІСТ

1. Методологічні основи інформаційного суспільства.
2. Інформаційне суспільство в системі соціального розвитку.
3. Поняття інформації. Інформатизація як умова виникнення нової соціальної реальності.
4. Висновки

Методологічні основи інформаційного суспільства.

А. Даф виокремлює три способи розуміння інформаційного суспільства:

- інформаційно-економічний;
- підхід з позиції інформаційних потоків;
- інформаційно-технологічний.

Ф. Уебстер виокремлює п'ять основних підходів:

- технологічний;
- економічний;
- професійний;
- просторовий;
- культурний.

При визначенні й аналізі поняття «інформаційного суспільства» необхідне комплексне використання елементів усіх згаданих вище підходів з обов'язковим урахуванням їхніх плюсів і мінусів.

Інформаційне суспільство – нова історична фаза розвитку цивілізації, в якій головними продуктами виробництва є інформація і знання.

Рисами, що відрізняють інформаційне суспільство, є:

- збільшення ролі інформації і знань в житті суспільства;
- збільшення долі інформаційних комунікацій, продуктів та послуг у валовому внутрішньому продукті;
- створення глобального інформаційного простору, який забезпечує:
 - а) ефективну інформаційну взаємодію людей,
 - б) їх доступ до світових інформаційних ресурсів,
 - в) задоволення їхніх потреб щодо інформаційних продуктів і послуг.

Основні особливості та характеристики інформаційного суспільства:

- можливість кожному практично миттєво отримувати з мережі повну, точну і достовірну інформацію;
- практично миттєва комунікація кожного члена суспільства з іншими користувачами (наприклад, чати в Інтернет);
- трансформація діяльності засобів масової інформації (ЗМІ), інтеграція ЗМІ і інформаційно-телекомунікаційних мереж, створення єдиного середовища поширення масової інформації мультимедіа;
- відсутність географічних і геополітичних кордонів держав учасників мережі, становлення нового міжнародного інформаційного права і законодавства.

З погляду теорії семіотики

Інформація – це міра ліквідації невизначеності знання одержувача повідомлення про стан об'єкта чи яку-небудь подію.

При визначенні інформації існують два основних підходи: атрибутивний і функціональний.

Атрибутивний підхід розглядає інформацію як об'єктивну властивість усіх матеріальних об'єктів, функціональний же стверджує, що інформація є умовою і результатом активної діяльності і можлива тільки на соціальному рівні.

Загальне поняття інформації подано у філософії, де під нею розуміють відображення реального світу.

Погляд на інформацію з точки зору її споживачів окреслює таке поняття:

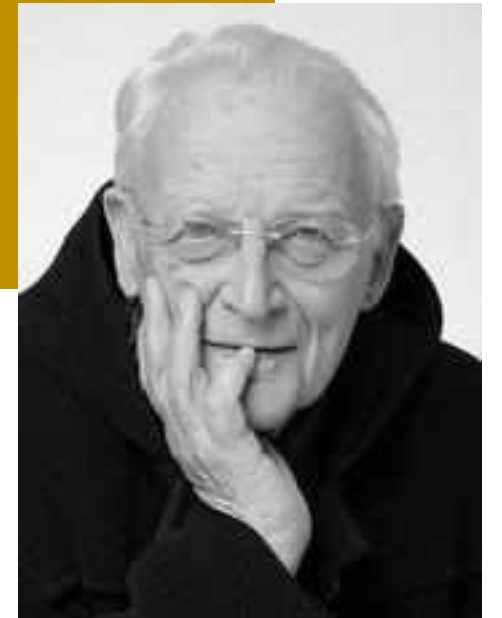
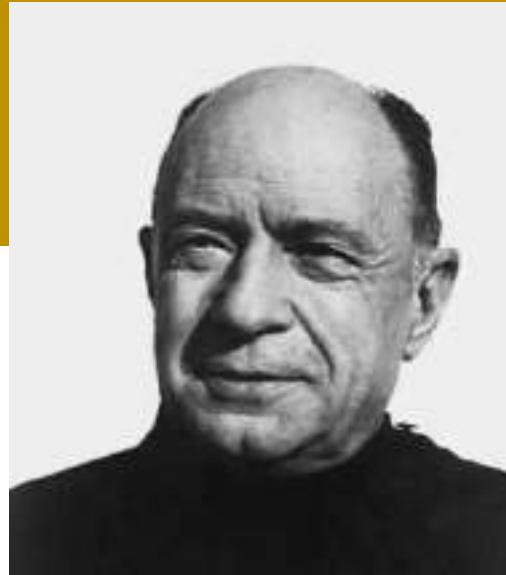
— це нові відомості, які прийняті, зрозумілі і оцінені її користувачем як корисні.

Іншими словами, інформація — це нові знання, які отримує споживач (суб'єкт) у результаті сприйняття і переробки певних відомостей.

У 50–70 роки стало видно, що людство вступає в нову епоху, дорогу до якої було прокладено бурним розвитком техніки, зокрема комп'ютерів. Проблема існування та буття людини у повністю "технізованому та інформатизованому" світі не могла не турбувати філософів. Жоден з них, хто писав про цю проблему, не вагався у радикальному оновленні всього життя людства у рамках цієї нової формації.

Але більшість філософів аналізували проблему тільки з одного боку: чи то з політичної, чи то з економічної або соціальної. Це призвело до виникнення великої кількості різних назв та визначень, про які говорить Дайзард. Цікаво відмітити що майже всі запропоновані назви мають латинський префікс "пост", ніби їх розробники очікують якогось всесвітнього катаклізму, глобальних змін у науці та техніці.

Автор концепції "інформаційного суспільства", Тоффлер, не дав чіткого визначення своєму «дітищу», то неможна обмежуватися у визначенні чисто економічним аспектом, як це зробив А.Турен, чи соціальним фактором, як це зробив Еллюль, оскільки багатогранні зміни охоплять майже всі сфери людської діяльності.

Таким чином, "інформаційне суспільство" – це цивілізація, яка базується на нематеріальній субстанції, умовно званою "інформацією". Така цивілізація має властивість взаємодіяти як з духовним, так і з матеріальним світом людини. Остання властивість особливо важлива для розуміння суті нового суспільства. Оскільки інформація формує матеріальне середовище життя людини та виступає у ролі нових технологій, комп'ютерних програм тощо.

Що стосується проблем "інформаційного суспільства, то тут декілька глобальних є причиною більш дрібних. Перша з них – принципова невизначеність суті інформації як з матеріальної, так і з філософської точки зору. Друга – взаємодія техніки, інформації та людини. Третя – взаємодія техніки та природи. Ці питання ще очікують своїх дослідників.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

